

Dosarul nr. 3ra-1146/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Țurcan, Iu. Cotruță, N. Simciuc)

Î N C H E I E R E

5 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Victoria Tîmbur,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Victoria Tîmbur
împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în
funcție, repararea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de avocatul Constantin Sidorovici în interesele Victoriei Tîmbur
și s-a menținut hotărârea din 2 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2017 Victoria Tîmbur, a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în
funcție, repararea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în urma perchezițiilor efectuate la data
de 30 septembrie 2016, Direcția securitate internă a Serviciului Vamal al Republicii
Moldova a inițiat ancheta de serviciu, în rezultatul căreia s-a constatat că 28 de
colaboratori vamali, care au fost reținuți, nu au îndeplinit instrucțiunile de serviciu
conform Regulamentului intern.

În continuare, Victoria Tîmbur a menționat că, prin ordinul nr. 1280-p din 25
noiembrie 2016 i-a fost aplicată sancțiune disciplinară - destituirea din funcție. Cu
ordinul enunțat a luat cunoștință la data de 1 decembrie 2016, iar la 16 decembrie 2016
a depus cerere prealabilă în adresa Serviciului Vamal, la care a primit răspuns la 13
ianuarie 2017.

În opinia reclamantei, ordinul este ilegal și neîntemeiat, fiind bazat pe faptul că în
privința sa a fost intentat dosar penal.

A explicat că, în cadrul Serviciului Vamal activează de 14 ani, niciodată nu a fost
sanționată disciplinar, dimpotrivă fiind premiată de nenumărate ori.

În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 16- 20 din Legea contenciosului administrativ, art. 166-167 din Codul de procedură civilă.

Reclamanta Victoria Tîmbur a solicitat anularea parțială a ordinului nr. 1280 din 25 noiembrie 2016 în partea aplicării în privința sa a sancțiunii disciplinare - eliberarea din funcția deținută la Biroul Vamal Bender, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru și a cheltuielilor pentru serviciile de asistență juridică.

Prin hotărârea din 2 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Victoria Tîmbur a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Constantin Sidorovici în interesele Victoriei Tîmbur și s-a menținut hotărârea din 2 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La data de 3 iulie 2018, Victoria Tîmbur a declarat recurs împotriva deciziei din 17 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră ilegală, nefondată și care urmează a fi casată din următoarele considerente.

Instanța de apel la emiterea deciziei s-a bazat pe probe inadmisibile, a interpretat în mod eronat legea, astfel fiind încălcate esențial normele de drept material.

A menționat că, Curtea de Apel Chișinău nu a constatat și elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și anume raportul material litigios, norma juridică aplicabilă acestuia, esența încălcării drepturilor sale.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă să fie admisă integral.

Prin referința depusă la data de 24 august 2018, Serviciul Vamal a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind nefondat.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 ianuarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 3 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Victoria Tîmbur, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Victoria Tîmbur, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Victoria Tîmbur.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu